

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (Irland) den 9. marts 2017 — David Smith mod Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland og Attorney General

(Sag C-122/17)

(2017/C 151/29)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: David Smith

Sagsøgt: Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland og Attorney General

Præjudicielle spørgsmål

Når:

- i) de relevante bestemmelser i national ret gør det muligt at indføre en undtagelse fra kravet om tegning af lovpligtig forsikring for køretøjer, der dækker passagerer, som befinder sig i et mekanisk drevet køretøj, der ikke er udstyret med faste sæder til passagerer
- ii) den relevante forsikringspolice kun dækker passagerer, der sidder på faste sæder, og denne police rent faktisk var en godkendt forsikringspolice i henhold til de pågældende nationale bestemmelser på ulykkestidspunktet
- iii) Domstolen allerede i en tidligere afgørelse herom har fastslået, at de relevante nationale bestemmelser, der omfatter en sådan undtagelse fra dækning, er i strid med EU-retten (sag C-356/05, Farrell mod Whitty), og de således ikke længere må anvendes
- iv) de nationale bestemmelser er formuleret på en sådan måde, at det ikke er muligt at fortolke dem i overensstemmelse med kravene i EU-retten

er den nationale domstol da — i forbindelse med en tvist mellem private og et privat forsikringsselskab vedrørende en bilulykke i 1999, hvor en passager, der ikke sad på et fast sæde, blev alvorligt kvæstet, og hvor den nationale domstol med parternes samtykke havde procestilvarslet det private forsikringsselskab og staten — når den udlader at anvende de relevante bestemmelser i national ret, også forpligtet til at undlade at anvende klausulen om ansvarsfraskrivelse i forsikringspolice eller på anden vis forhindre et forsikringsselskab i at påberåbe sig den ansvarsfraskrivelsesklausul, der var gældende på daværende tidspunkt, således at skadelidte i så fald kunne have krævet erstatning direkte hos forsikringsselskabet på grundlag af denne forsikringspolice? Ville et sådant udfald i stedet reelt være en form for horisontal direkte virkning af et direktiv over for en privat part på en måde, der strider mod EU-retten?

Sag anlagt den 10. marts 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-127/17)

(2017/C 151/30)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og 7 i Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet ⁽¹⁾, sammenholdt med punkt 3.1 og 3.4 i bilag I til dette direktiv, idet den kræver, at transportvirksomheder er i besiddelse af særlige tilladelser til at benytte visse offentlige veje.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør gældende over for Republikken Polen, at brug af køretøjer med det i henhold til punkt 3.1 og 3.4 i bilag I til direktiv 96/53/EF tilladte akseltryk på 10 ton (enkelt aksel, der ikke er drivaksel), henholdsvis 11,5 ton (drivaksel) er begrænset på næsten 97 % af de på Polens område beliggende offentlige veje, hvilket er i strid med dette direktivs artikel 3. Denne begrænsning er en følge af to faktorer, nemlig:

1. den omstændighed, at kun veje, der indgår i det transeuropæiske transportnet (TEN-T), samt nogle andre nationale veje er frigivet til brug af køretøjer med et tilladt akseltryk på 11,5 ton (artikel 41, stk. 2, i lov om offentlige veje (Ustawa o drogach publicznych)), samt
2. kravet om at være i besiddelse af en særlig tilladelse til færdsel på andre veje (artikel 64 ff. i færdselsloven (Ustawa Prawo o ruchu drogowym)).

Kommissionen gør endvidere gældende, at Republikken Polen har fortolket artikel 7 i direktiv 96/53/EF forkert. Efter Republikken Polens opfattelse gør bestemmelserne heri det muligt for en medlemsstat at gøre undtagelse fra det i dette direktivs artikel 3 opstillede almindelige princip gennem en begrænsning af brugen af køretøjer med et drivakseltryk på 11,5 ton. I artikel 7, stk. 2, er der ganske vist anført konkrete eksempler på, hvornår færdslen lovligt kan begrænses (bycentre, små landsbyer eller naturområder af særlig interesse); der er herved imidlertid tale om begrænsninger, der alene gælder for nogle veje eller vejanlæg, på bestemte vejstrækninger. Efter Kommissionens opfattelse kan en medlemsstat ikke med rimelighed påberåbe sig muligheden for at indføre undtagelser for at lade næsten 97 % af dens vejnet være omfattet af sådanne undtagelser.

Desuden skal der i henhold til artikel 64, stk. 1, færdselsloven ⁽²⁾ ansøges om og opnås en særlig tilladelse hos de kompetente myndigheder til køretøjer, for at de kan bruges på veje, der ikke indgår i TEN-T, og dermed på næsten 97 % af de offentlige veje, hvilket medfører følgende vanskeligheder:

- komplekse administrative procedurer, som kræver, at der tages kontakt til forskellige administrative myndigheder
- tilladelsens geografiske gyldighedsområde er begrænset, hvilket i almindelighed tvinger transportvirksomhederne til at ansøge om flere tilladelser for hver rute
- den tid, der skal anvendes, og de omkostninger, der skal afholdes, med henblik på at opnå tilladelsen.

Endelig kan kategori IV-tilladelser til at benytte nationale veje med køretøjer med et (driv-)akseltryk på 11,5 ton i henhold til færdselslovens artikel 64, stk. 2, ikke benyttes til at transportere delelige laster.

Direktiv 96/53/EF tillader ikke en sådan hindring eller vanskeliggørelse af den frie bevægelighed for køretøjer. En virksomhed, der ikke er indforstået med at underkaste sig disse betingelser, undergives et forbud mod færdsel på vejene. En sådan lovgivning tilsidesætter artikel 3 i direktiv 96/53/EF, der gennem de heri opstillede krav er til hinder for, at medlemsstaterne på deres område »afviser eller forbyder« anvendelse i international trafik af køretøjer, der er i overensstemmelse med grænseværdierne for så vidt angår vægt i bilag I.

⁽¹⁾ EFT 1996, L 235, s. 59.

⁽²⁾ Bekendtgørelse af 30.8.2012 udstedt af formanden for Republikken Polens Sejm om offentliggørelse af den konsoliderede affattelse af færdselsloven (Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 sierpnia 2012 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy — Prawo o ruchu drogowym) (Dz. U. 2012, Pos. 1137).